

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 7213 van 8 juli 2011
in de zaak A. 200.775/XIV-33.253**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hanife Cilingir
kantoor houdend te 2060 Antwerpen
Diepestraat 115 b9
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 23 juni 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 62.098 van 24 mei 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 29 juni 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Anders dan hij in het middel voorhoudt, heeft de verzoeker voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet opgeworpen dat hij “tot een kwetsbare groep behoorde en dat die kwetsbare groep op systematische wijze onderworpen wordt aan

onterende behandelingen”. Daarover hoefde in het bestreden arrest dus niet specifiek uitspraak te worden gedaan.

De verzoeker had wel aangevoerd dat hij vreesde als handlangers van de genaamde Bah te worden beschouwd en in Gambia niet de kans te krijgen om zich tegen die beschuldiging te verweren. In punt 2.2. van het bestreden arrest wordt uitdrukkelijk gemotiveerd waarom die vrees niet aannemelijk wordt geacht, met name omdat er geen objectieve elementen zijn die daarop wijzen, omdat het enkel om vermoedens van de verzoeker gaat en omdat de verzoeker er op het commissariaat-generaal geen melding van had gemaakt. De verzoeker maakt wat die beoordeling betreft geen schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950, aannemelijk. Het enige, genoemd “eerste”, middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op acht juli tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams